

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 22 ກຸມພາ 2026 (2-22-2026)

ແບ່ງປັນພຣະເຢຊູ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການເຊື່ອມຕໍ່ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາກັບຜູ້ຊົນສາມາດເປັນໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນພຣະຄຣິດ. **ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:**

ພວກເຮົາເຫັນຄວາມຫຼາກຫຼາຍລະຫວ່າງຄົນໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາແນວໃດ?

ບໍ່ດົນມານີ້ຂ້ອຍໄດ້ເບິ່ງວິດີໂອໃນສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ເຊິ່ງເປັນພາບຂອງນັກແຕ້ມຮູບຄົນນຶ່ງທີ່ແຕ້ມຮູບສົດໆຕໍ່ໜ້າຜູ້ຊົມ. ລາວເລີ້ມແຕ້ມຮູບຜ້າໃບທັງໝົດດ້ວຍສີເຂັ້ມ. ມັນເບິ່ງຄືວ່າແປກຈົນກວ່າລາວຈະເລີ້ມໃສ່ສີທີ່ລົດໃສກວ່າ ແລະສີລົດໃສກວ່າອີກຢູ່ເທິງສຸດ, ແຕ້ມເສັ້ນ, ແລະແຕ້ມເງົາສິ່ງຕ່າງໆ. ທັນໃດນັ້ນ, ຮູບພາບທີ່ສວຍງາມຂອງເທືອກເຂົາທີ່ມີນົກບິນຢູ່ເທິງພ້າກໍປາກົດຂຶ້ນ. ພື້ນຫຼັງທີ່ມີດກາຍເປັນນົກ, ຊຶ່ງກາຍເປັນຈຸດສຸມຂອງຮູບແຕ້ມ. ສິ່ງທີ່ໜ້າອັສຈັ່ນກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນວິທີທີ່ມັນນໍາເອົາຜູ້ຄົນຈາກຫຼາຍພື້ນຖານທີ່ຫຼາກຫຼາຍມາຮວມກັນ-ວັດທະນະທັມ, ຊົນເຜົ່າ, ທັສນະໂລກ, ແລະຄວາມມັກ-ເພື່ອສ້າງພາບທີ່ສວຍງາມຂອງພຣະຄຸນສໍາລັບສະຖາຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາອາດຈະເຫັນວ່າແຕກຕ່າງຈາກວິທີທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າສິ່ງຕ່າງໆຄວນຈະເປັນ, ຫຼືປະເພດຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້, ແມ່ນປະເພດຂອງຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການຊ່ວຍກູ້ໃຫ້ລອດເພື່ອສ້າງຜົນງານຂຶ້ນເອກຂອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງ. ໃນກິຈການ 17, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການພົວພັນຂອງໂປໂລກັບນັກປັຊຍາຕ່າງແດນຢູ່ທີ່ສະພາອາເຣໂອປາໂຄ. ເຮືອງນີ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວິທີການແບ່ງປັນພຣະເຢຊູຢ່າງມີປະສິດທິພາບກັບຜູ້ຄົນຈາກຫຼາຍພື້ນຖານເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາໃນຜົນງານຂຶ້ນເອກແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້ອຍອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ທ່ານ-ຄືກັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກັບໂປໂລ-ເພື່ອເຂົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະອົງ!

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ກິຈການ 17:16-18

16. ຂະນະທີ່ໂປໂລຍັງລໍຖ້າຊີລາກັບຕີໂມທຽວຢູ່ກຸງອາແຖນນັ້ນ ທ່ານກໍມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເຄື່ອງໃຈ ເພາະໄດ້ເຫັນເມືອງນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະທຽມ 17. ເຫດສັນນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັບພວກຍິວ ແລະຜູ້ທີ່ຍໍາເກງພຣະເຈົ້າໃນໂຮງທັມ ແລະກັບທຸກຄົນທີ່ພົບໃນບ່ອນປະຊຸມຊົນທຸກວັນ 18. ມີນັກປາດລາງຄົນໃນພວກເອບີກູຣຽວ ແລະໃນພວກນັກປາດຊະໂຕອີໂກໄດ້ມາພົບທ່ານ ລາງຄົນກ່າວວ່າ, “ຄົນເກັບເລັມຄວາມຮູ້ຜູ້ນີ້ຢາກເວົ້າອັນໃດ” ລາງຄົນກ່າວວ່າ, “ເໝືອນເປັນຜູ້ປະກາດພະຕ່າງດ້າວ” ເພາະໂປໂລປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູແລະການຄົ້ນມາຈາກຕາຍ

ເມື່ອໂປໂລມາຮອດເມືອງອາແຖນ, ລາວໄດ້ກ້າວເຂົ້າສູ່ໂລກທີ່ຄ້າຍຄືກັບໂລກທີ່ພວກເຮົາອາໄສຢູ່ໃນປະຈຸບັນ. ພວກເຮົາມັກຄິດວ່າໂລກບູຮານແຕກຕ່າງຈາກໂລກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ມັນຄ້າຍຄືກັນຫຼາຍ. ລູກາໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ພວກເຮົາກ່ຽວກັບກຳລັງທາງວັທນະທັມ ແລະສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ໂປໂລພົບໃນເມືອງອາແຖນ. ຫຼາຍຄົນໄດ້ປະຕິບັດພິທີບູຊາຮູບປັ້ນຢ່າງເປີດເຜີຍ, ແລະວັດວາອາຮາມນອກຮິດໄດ້ກະຈາຍຢູ່ທົ່ວເມືອງ. ການຄາດຄະເນແມ່ນວ່າເມືອງອາແຖນເປັນບ້ານຂອງວັດວາອາຮາມສໍາຄັນສິບ-ສິບຫ້າແຫ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມືອງອາແຖນຈຶ່ງເປັນສູນກາງທີ່ສໍາຄັນຂອງການນະມັສການຮູບປັ້ນໃນສມັຍບູຮານ. ນັ້ນແມ່ນເຫດ

ຜົນທີ່ໂປໂລໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປທາງໂຮງທັມຊາວຍິວທ້ອງຖິ່ນທຸກຄັ້ງທີ່ລາວມາຮອດເມືອງໃໝ່. ລາວຕ້ອງການເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ-ຊາວຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດ-ແລະນໍາສເນີພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາໃຫ້ພວກເຂົາ. ເມືອງອາແຖນຍັງເປັນສູນກາງຂອງປຣັຊຍາ ກຣີກ ແລະໂຣມັນ. ລູກາໄດ້ກ່າວເຖິງນັກປຣັຊຍາກຸ່ມທໍາອິດທີ່ໂປໂລໄດ້ພົບຢູ່ທີ່ນັ້ນ: ຊາວເອບີກູຣຽວແລະຊາວຊະໂຕອີໂກ. ຊາວເອບີກູຣຽວແມ່ນຜູ້ທີ່ສແວງທາຄວາມສຸກແລະຫຼີກລ້ຽງຄວາມເຈັບປວດ, ເຊື່ອວ່າພະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈຊີວິດສ່ວນຕົວແລະການຕໍ່ສູ້ຂອງພວກເຂົາ, ແລະບໍ່ຍ້ານກົວຄວາມຕາຍເພາະວ່າ, ດັ່ງທີ່ນັກປຣັຊຍາ ກຣີກເອບີກູຣຽວໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເມື່ອເຮົາເປັນຢູ່, ຄວາມຕາຍບໍ່ໄດ້ມາ, ແລະເມື່ອຄວາມຕາຍມາເຖິງ, ເຮົາກໍບໍ່ເປັນຢູ່." ພວກຊະໂຕອີໂກໄດ້ສຸມໃສ່ເຫດຜົນ ແລະສົມເຫດສົມຜົນ; ເຊື່ອໃນຫຼັກການອັນສູງສົ່ງແລະມີເຫດຜົນທີ່ເອີ້ນວ່າ "ໂລໂກສ" (logos) ທີ່ປົກຄອງຈັກກະວານ; ແລະສິ່ງເສີມຄຸນງາມຄວາມດີຂອງປັນຍາ, ຄວາມຍຸຕິທັມ, ແລະຄວາມກ້າຫານ. ຍຸດກ່ອນແລະຄິດກ່ຽວກັບຜູ້ຄົນທີ່ໂປໂລໄດ້ພົບໃນກຸງອາແຖນ. ພວກເຂົາເປັນຄົນປະເພດດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຮົາພົບໃນທຸກມື້ນີ້. (ກ) ຜູ້ທີ່ນັບຖືຮູບເຄົາລົບ (ຂ) ເປັນຄົນທາງສາສນາແຕ່ຫຼີງທາງ (ຄ) ຜູ້ທີ່ຊອກຫາຄວາມສຸກ (ງ) ນັກປັນຍາຊົນ ທ່ານເຫັນບໍ່, ໂລກທີ່ໂປໂລໄດ້ປະຕິບັດ ແລະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກໂລກທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສົ່ງພວກເຮົາມາສະແດງ ແລະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ. ທັງໂລກຂອງໂປໂລ ແລະຂອງພວກເຮົາປະກອບດ້ວຍຄົນທີ່ຫຼີງທາງທີ່ຕ້ອງການຄວາມລອດພົ້ນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເລີ້ມຕົ້ນຈາກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເປັນຢູ່ ແລະໃຊ້ການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະສົມມຸດຕິຖານເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຈຸດເລີ້ມຕົ້ນເພື່ອນໍາພາພວກເຮົາໄປສູ່ພຣະຄຣິດ. ໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນພຣະເຢຊູແມ່ນຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ. ເຊັ່ນດຽວກັບໂປໂລ ເມື່ອລາວຍ່າງເຂົ້າໄປໃນເມືອງອາແຖນ, ພວກເຮົາຖືກອ້ອມຮອບດ້ວຍຜູ້ຄົນທີ່ຫຼີງທາງ, ທ່າງໂກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມລອດ. ຫຼາຍຄົນອາດຈະບໍ່ຮູ້ ຫຼືຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມເປັນຈິງນັ້ນ. ພວກເຂົາອາດຈະດໍາເນີນຊີວິດເພື່ອຄວາມສຸກ, ນະມັສການທັມມະຊາດ, ຫຼືດໍາເນີນຊີວິດສົມເຫດສົມຜົນ, ດ້ວຍເຫດຜົນ, ຫຼືວິທະຍາສາດພຽງຢ່າງດຽວ, ຄິດວ່າບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ; ຫຼືຖ້າມີ, ພຣະອົງບໍ່ສາມາດສົນໃຈພວກເຮົາໄດ້. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູແມ່ນການເປີດຕາຂອງພວກເຮົາ, ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາ, ແລະໃຊ້ທຸກໆໂອກາດເພື່ອກ່າວເຂົ້າໄປໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ ແລະບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ.

ສິ່ງໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ສຶກກັງວົນກ່ຽວກັບວັທະນະທັມຂອງພວກເຮົາ ແລະເຕືອນເຈົ້າວ່າຜູ້ຄົນຕ້ອງການພຣະເຢຊູ?

2. ກິຈການ 17:22-23

22. ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງຢືນຢັນຖ້າມາກາງສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ແລ້ວກ່າວວ່າ, "ທ່ານຊາວກຸງອາແຖນເອີຍ, ໃນທຸກສິ່ງທຸກປະການຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານເປັນຜູ້ປະຕິບັດພຣະຕ່າງໆຢ່າງເຄັ່ງຄັດ 23. ເພາະວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມາສັງເກດເບິ່ງສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກທ່ານນະມັສການ ກໍໄດ້ເຫັນແທ່ນອັນນຶ່ງມີຄໍາຈາລຶກໄວ້ວ່າ "ແດ່ພະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ" ເຫດສັນນັ້ນພຣະທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍນະມັສການ ເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກ ພຣະເຈົ້າອົງນີ້ແຫຼະ, ຂ້າພະເຈົ້າມາປະກາດແກ່ພວກທ່ານ

ຕອນຂ້ອຍຍັງເປັນນັກສຶກສາໜຸ່ມທີ່ໂຮງຮຽນພຣະຄຣິຕະທັມຄັ້ງທີໜຶ່ງ, ດຣ. ກເອ ອາລິສັນ ໄດ້ສອນການປະກາດຂ່າວປະເສີດສ່ວນຕົວ. ໃນລະຫວ່າງຫ້ອງຮຽນນຶ່ງ, ລາວໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງຈາກຊີວິດປະຈໍາວັນສໍາລັບການເລີ້ມການສົນທະນາກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດ. ຕົວຢ່າງ, ຖ້າເຈົ້າກໍາລັງລົມກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈຫຼາຍທີ່ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ." ແນ່ນອນ, ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຕອບວ່າ, "ເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?" ແລະເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ, "ເອົາ, ໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນພຣະຄັມພີໂຣມວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນອໍານາດຂອງຣັຖບານແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຮູ້ສຶກຂອບໃຈຫຼາຍທີ່ເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ." ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດອາດຈະ, ໃນຈຸດນັ້ນ, ເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າເລີຍ," ຫຼື "ຂ້ອຍບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ." ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ເຈົ້າສາມາດຖາມເຂົາເຈົ້າວ່າເຈົ້າສາມາດແບ່ງປັນວິທີທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດຮູ້ຈັກພຣະອົງໄດ້. ຫຼື, ຖ້າເຈົ້າຢູ່ທີ່ຄາວເຕີທະນາຄານ ຫຼືກອບເອກະສານດ້ວຍດິນສໍ ແລະເຮັດຜິດພາດ, ເຈົ້າອາດຈະເວົ້າວ່າ, "ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຂອບໃຈຢ່າງລຶບບໍ່? ເຈົ້າສາມາດເຮັດຜິດພາດ ແລະພຽງແຕ່ລຶບມັນອອກໄດ້ແບບມັນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ. ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດລຶບລ້າງບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້ຄືກັບວ່າມັນບໍ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ?" ເຈົ້າສາມາດໃຊ້ຄໍາ

ຖາມງ່າຍໆແບບນີ້ເພື່ອພົບກັບຜູ້ຄົນທີ່ເຂົາເປັນຢູ່ ແລະບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ໂປໂລເປັນຄົນທີ່ໜ້າອັດສະຈັນເມື່ອເວົ້າເຖິງການ
ຊອກຫາຈຸດຮ່ວມ ແລະວິທີການປະຈຳວັນເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໄກຈາກພຣະເຈົ້າ. ກິຈການ 17:22-23 ເປັນຫຼັກສູດແມ່
ບົດໃນວິທີການຊອກຫາຈຸດຮ່ວມກັບຜູ້ຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຈົ້າເພື່ອເປັນຂົວຕໍ່ໃນການບອກພວກເຂົາກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ສິ່ງທີ່ຂ້ອຍພົບວ່າ
ເປັນການໃຫ້ກຳລັງໃຈ ແລະໃຫ້ຄຳແນະນຳຫຼາຍຈາກເຫດການນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໂຈມຕີຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງຊາວອາແຖນ. ລາວໄດ້ໃຊ້
ຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນທາງສາສນາຂອງພວກເຂົາເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນສຳລັບການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບພວກເຂົາ. ເຈົ້າມີປະສົບການ
ຫຍັງແດ່ທີ່ພຣະເຈົ້າອາດຈະໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າແບ່ງປັນພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ? ຫົວຂໍ້ເຮືອງສິ່ງຕ່າງໆ, ຄຸນຄ່າ ຫຼື ຄວາມສົນໃຈປະຈຳວັນ
ອັນໃດແດ່ທີ່ອາດຈະເປັນການເປີດໂອກາດຕາມທັມມະຊາດສຳລັບການສົນທະນາທາງວິນຍານ? ເຈົ້າອາດຈະບໍ່ຖືວ່າພວກມັນເປັນ "ສິ່ງ
ທີ່ມີຊີວິດຊີວາ". ແຕ່ພຣະເຈົ້າຍັງສາມາດໃຊ້ພວກມັນແລະເຈົ້າ ເພື່ອບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄຳອຸ
ປະມາເຮືອງລາວທົ່ວໄປກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ແລະສະຖານະການປະຈຳວັນ-ເພື່ອແບ່ງປັນຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງອານາຈັກ. ພຣະ
ອົງສາມາດໃຊ້ປະສົບການຂອງເຈົ້າເພື່ອສ້າງຜົນກະທົບຕລອດໄປໃນຊີວິດຂອງໃຜຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເສັງສິ່ງໃດ, ລວມ
ທັງອາດິດ, ຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມສຳເລັດ, ແລະການສູນເສັງຂອງພວກເຮົາ. ພຣະເຈົ້າສາມາດເອົາສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ເຫັນວ່າສຳຄັນ
ຫຼືມີຄຸນຄ່າ ແລະໃຊ້ພວກມັນເປັນປະຕູ ແລະຂົວເພື່ອເຂົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມລອດ.

ເຈົ້າສ້າງເກດເຫັນຫຍັງກ່ຽວກັບວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາທີ່ເປັນຂົວຕໍ່ໄປສູ່ຂ່າວປະເສີດ?

ນຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນໃນຖານະເປັນຄຣິສະຕຽນ, ເມື່ອເວົ້າເຖິງການບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ, ແມ່ນ
ການຕົກຢູ່ໃນກັບດັກຂອງການແຍກຕົວພວກເຮົາຈາກໂລກ ຫຼືການປະສົມເຂົ້າກັນຫຼາຍເກີນໄປ. ໂປໂລໄດ້ດຸ່ນດ່ຽງສິ່ງທ້າທາຍນີ້ຢ່າງມີ
ປະສິດທິພາບ ເມື່ອລາວປົນຂັ້ນໄດທິນທີ່ສູງຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ແກະສັກໄວ້ຂ້າງອາເຣໂອປາໂກ ເພື່ອກ່າວເຖິງນັກປັດຊາທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່
ເທິງສຸດ. ຕົວຢ່າງຂອງລາວຊ່ວຍເປັນແບບຢ່າງໃນການດຶງດູດຜູ້ທີ່ອາດຈະເປັນສັດຕູຕໍ່ການປະກາດຂອງພຣະຄຣິດ.

ຫຼັກການ ແລະການປະຕິບັດອັນໃດທີ່ພວກເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ຈາກວິທີການຂອງໂປໂລໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ?

3. ກິຈການ 17:30-31

30. ໃນສມັຍທີ່ມະນຸດຍັງໂງ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງກໍບໍ່ຊົງຖືໂທດ ແຕ່ບັດນີ້ພຣະອົງຊົງສັ່ງແກ່ມະນຸດທັງປວງໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ ໃຫ້
ຖິ້ມໃຈເກົ້າເອົາໃຈໃໝ່ 31. ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດວັນນຶ່ງໄວ້ ໃນວັນນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງພິພາກສາໂລກຕາມຄວາມຍຸຕິທັມ ໂດຍ
ມະນຸດຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຜດໃຫ້ຄົນທັງປວງມີຄວາມແນ່ໃຈໃນເຮືອງນີ້ ໂດຍຊົງບັນດານໃຫ້ມະນຸດຜູ້
ນັ້ນ "ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ"

ເຮືອງການປະເຊີນໜ້າດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງໂປໂລກັບນັກປັດຊານີ້ ແມ່ນຕົວຢ່າງທີ່ດີຂອງວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຫັນ
ຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໂປໂລໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເປັນຢູ່, ດ້ວຍສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບພວກເຂົາຫຼາຍ-ຄື
ຄຳຈາລຶກຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາທີ່ຂຽນວ່າ, "ເຖິງພະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ" (ຂໍ້ 23)-ແລະໃຊ້ມັນເປັນການແນະນຳເພື່ອປະກາດພຣະເຢຊູໃຫ້ພວກ
ເຂົາ. ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ໂປໂລມີປະສິດທິພາບຫຼາຍໃນຖານະເປັນພຍານ. ລາວພຽງແຕ່ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູກັບຜູ້
ທີ່ລາວພົບ. ເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງສຳຄັນທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແລະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈມັນ? ໂປໂລບໍ່ພຽງແຕ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດ
ແລະລອຍໄປສູ່ບ່ອນຕາເວັນຕົກ. ລາວໄດ້ສືບສານຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດຢ່າງກ້າຫານແລະຊັດເຈນແລະເຊື່ອມໂຍງມັນກັບສິ່ງທີ່
ພວກເຂົາຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈແລ້ວ. ນີ້ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນເພາະວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມເຊື່ອມາໂດຍການໄດ້ຍິນ ແລະ ການໄດ້ຍິນໂດຍພຣະຄຳ
ຂອງພຣະເຈົ້າ (ເບິ່ງໂຣມ 10:17), ຜູ້ຄົນຕ້ອງເຂົ້າໃຈຜົນສະທ້ອນຂອງຂ່າວປະເສີດເພື່ອຕອບສນອງຢ່າງມີຄວາມໝາຍ. ໂປໂລຮູ້ວ່າຜູ້
ຊົມຂອງລາວໃນກຸງອາແຖນ-ນັກປັດຊາ ແລະນັກວິຊາການ-ຈະຕ້ອງການຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ການປະກາດ; ພວກເຂົາຕ້ອງການເຫດ
ຜົນ ແລະຄວາມຊັດເຈນກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ, ບາບ, ແລະການກັບໃຈ. ເປັນຫຍັງ? ເພາະວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈນຳໄປສູ່ການ

ປ່ຽນແປງ. ເປົ້າໝາຍຂອງການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງນຳພາຄົນອື່ນເຂົ້າສູ່ຄວາມສັມພັນທີ່ແທ້ຈິງກັບພຣະຄຣິດ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ຜູ້ຄົນຕ້ອງເຂົ້າໃຈເຖິງນ້ຳໜັກຂອງບາບ, ຄວາມຈຳເປັນຂອງການກັບໃຈ, ແລະຄວາມຫວັງທີ່ສະເໜີຜ່ານພຣະເຢຊູ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຫຼີກລ້ຽງຄວາມຈິງທີ່ຍາກໜັກຄືການພິພາກສາທີ່ຈະມາເຖິງແຕ່ໄດ້ນຳສະເໜີພວກມັນໃນວິທີທີ່ຜູ້ຟັງຂອງລາວສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການສື່ສານທີ່ຊັດເຈນນຳໄປສູ່ການຕອບສະໜອງທີ່ມີຄວາມໝາຍ. ຄວາມຊັດເຈນຂອງຂໍ້ຄວາມມີຜົນກະທົບຕໍ່ວິທີທີ່ຜູ້ຄົນຕອບສະໜອງ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຫດຜົນ ແລະ ເຫດຜົນເພື່ອສ້າງຂົວຕໍ່ໃຫ້ກັບຜູ້ຊົມຂອງລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນທຸກສິ່ງນີ້, ໂປໂລບໍ່ເຄີຍລະເລີຍບົດບາດຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ. ພຣະຄຳພິສອນວ່າພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຮັດວຽກຜ່ານຂໍ້ຄວາມທີ່ຊັດເຈນຂອງຂ່າວປະເສີດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈເຊື່ອໝັ້ນ ແລະດຶງດູດຜູ້ຄົນມາຫາພຣະເຢຊູ. ຕົວຢ່າງຂອງໂປໂລສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຫຼັກການນີ້, ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ລາວໄດ້ອະທິບາຍຢ່າງລະມັດລະວັງກ່ຽວກັບການກັບໃຈ, ການພິພາກສາ, ແລະການພື້ນຄົນຊີວິດໃນວິທີທີ່ຜູ້ຟັງຂອງລາວສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. (1) ໂປໂລບໍ່ໄດ້ພົບກັບຜູ້ຊົມຂອງລາວໃນບ່ອນທີ່ພວກເຂົາເປັນຢູ່. (2) ໂປໂລບໍ່ໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງທີ່ມີເຫດຜົນສຳລັບການຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະເຢຊູ. (3) ໂປໂລຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາຕອບສະໜອງ. ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຜູ້ທີ່ຫຼົງທາງ, ຢູ່ໄກຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະອາດຈະບໍ່ເບິ່ງຫຼືຄິດຄືກັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະປະເຊີນໜ້າກັບພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມຮັກແຕ່ມີປະສິດທິພາບກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາສຳລັບພຣະເຢຊູໄດ້ແນວໃດ, ດັ່ງທີ່ໂປໂລບໍ່ໄດ້ເຮັດ, ໂດຍບໍ່ມີການປະນີປະນອມຄວາມຈິງ? ນີ້ຄືບາງຄຳແນະນຳ: (1) ສ້າງສາຍພົວພັນທີ່ແທ້ຈິງ. (2) ແບ່ງປັນເລື່ອງລາວຂອງເຈົ້າເອງ. (3) ຈົ່ງຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນຂອງການກັບໃຈ. (4) ຊີ້ໄປທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ບໍ່ແມ່ນສິລຫັມ. (5) ຈົ່ງຖອມຕົວແລະຫຼີກລ້ຽງການໂຕ້ຖຽງ. (6) ອະທິຖານກ່ອນ, ໃນລະຫວ່າງແລະຫຼັງ. (7) ສະເໜີໂອກາດໃນການຕອບສະໜອງ, ບໍ່ແມ່ນການສົ່ງ. ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາກຳລັງສ້າງຮູບພາບທີ່ສວຍງາມຂອງຄວາມຮັກ ແລະພຣະຄຸນໂດຍການຊ່ວຍຜູ້ຄົນຈາກທຸກຂົງເຂດ, ພື້ນຖານ, ແນວຄວາມຄິດ, ຄວາມເຊື່ອ ແລະປະສົບການ. ແລະພວກເຮົາມີສິດທິພິເສດໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຜູ້ຄົນຈາກທຸກຊັ້ນຄົນ. ຢ່າຄິດວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນເລື່ອງທັມມະດາ ຫຼືຄິດວ່າພະຍານທີ່ສັດຊີ້ຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງ. ມັນສ້າງແນ່ນອນ!

ພວກເຮົາຈະຊ່ວຍຄົນທີ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດໄດ້ແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການເຊື່ອມຕໍ່ປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາກັບຜູ້ຄົນສາມາດເປັນໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນພຣະເຢຊູ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

ອະທິຖານ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າສົ່ງຄົນມາສູ່ເສັ້ນທາງຂອງເຈົ້າ ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະສາມາດເປັນພະຍານໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ.

ກະກຽມ. ວາງແຜນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິທີທີ່ເຈົ້າສາມາດພົວພັນກັບຜູ້ຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າສົ່ງມາດ້ວຍຂ່າວປະເສີດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ກວດສອບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນບາງຢ່າງຈາກອົງການເຜີຍແຜ່ສາສນາອາເມຣິກາເໜືອທີ່ namb.net/evangelism.

ຈັບເອົາໂອກາດນັ້ນ. ເມື່ອເຈົ້າເຫັນໂອກາດ, ຈົ່ງຈັບເອົາມັນໄວ້, ແລະບອກຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າສົ່ງມາໃຫ້ເຈົ້າກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ການຕອບສະໜອງຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າປະສົບຜົນສຳເລັດ; ຄວາມສັດຊີ້ທີ່ຈະແບ່ງປັນຂອງເຈົ້າແມ່ນຄວາມສຳເລັດ.

ອຸປຸກັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA